

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 28. januar 2016
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christian Fuglsang
Sagsnr.: 2015-709-0681
Dok.: 1823081

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

**vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets
direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold**

KOM (2015) 634 endelig

Resumé

Kommissionen har den 9. december 2015 fremsat forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion i Rådet den 11. januar 2016. Forslaget er en del af Kommissionens samlede strategi for det digitale indre marked og er fremsat samtidig med Kommissionens forslag til direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer. Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Direktivet har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler vedrørende forbrugerftaler om levering af digitalt indhold, navnlig i forhold til det digitale indholds overensstemmelse med aftalen og forbrugerens misligholdelsesbeføjelser. Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det foreliggende direktivforslag må forventes at indebære visse ændringer i dansk lovgivning. Forslaget skønnes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser. Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Regeringen vil arbejde for, at de tvivlsspørgsmål, der er vedrørende direktivforslaget i den foreliggende form, bliver afklaret, idet en nærmere stillingtagen til forslaget må afvente denne afklaring.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

1. Baggrund

Kommissionen nedsatte i april 2010 en ekspertgruppe, der skulle undersøge muligheden for at indføre et brugervenligt europæisk aftaleretligt instrument, som kan gavne forbrugerne og erhvervslivet, og som samtidig kan garantere retssikkerheden. Kommissionen fremsatte i den forbindelse den 11. oktober 2011 forslag til Rådets og Europa-Parlamentets forordning om en fælles europæisk købelov (CESL), der på frivilligt grundlag kunne finde anvendelse både i forhold til forbrugeraftaler og aftaler mellem erhvervsdrivende som alternativ til de enkelte medlemslandes aftale- og køberetlige regler. Under drøftelserne i rådsregi opfordrede flere medlemsstater på baggrund af en række tekniske og indholdsmæssige indsigelser Kommissionen til at trække forordningsforslaget tilbage, hvilket skete i forbindelse med Kommissionens arbejdsprogram for 2015. Kommissionen tilkendegav i denne forbindelse, at man ville fremsætte et modificeret forslag.

Kommissionens strategi for det digitale indre marked blev den 6. maj 2015 lanceret i form af meddelelsen ”Strategi for et digitalt indre marked for Europa” (KOM (2015) 192). Strategien indebærer bl.a. fastsættelse af harmoniserede regler for visse aftale- og køberetlige aspekter af forbrugeraftaler om levering af digitalt indhold, eksempelvis om afhjælpende foranstaltninger, idet der på nuværende tidspunkt ikke findes specifikke EU-regler herom. Endvidere har kun få medlemsstater fastsat nationale regler herom.

Kommissionen har den 9. december 2015 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold. Forslaget er oversendt til Rådet den 11. januar 2016 i dansk sprogversion. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 om det indre markeds oprettelse og funktion og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, dvs. med Europa-Parlamentet som medlovgiver. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Det bemærkes, at Kommissionen som led i strategien for det digitale indre marked samtidigt har fremsat et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter af aftaler om onlinesalg og andre former for fjernsalg af varer (KOM (2015) 635 endelig) (herefter ”direktivforslaget om onlinesalg”). Der er udarbejdet et selvstændigt grund- og nærhedsnotat om dette direktivforslag.

2. Formål og indhold

2.1. Indledning

Kommissionens forslag tager sigte på at totalharmonisere medlemsstaternes regler vedrørende forbrugeraftaler om levering af digitalt indhold og indeholder navnlig regler om det digitale indholds overensstemmelse med aftalen (aftalemæssighed) og om forbrugerens misligholdelsesbeføjelser i tilfælde af mangler ved det digitale indhold.

Om baggrunden for valg af harmoniseringsgrad har Kommissionen anført, at totalharmonisering af reglerne vil føre til enkle og moderne regler, der fjerner aftaleretlige hindringer, skaber gunstige rammer for virksomhederne og samtidig sikrer, at forbrugerne drager fordel af den samme høje forbrugerbeskyttelse i hele EU.

2.2. Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Direktivet foreslås at finde anvendelse på aftaler, hvor en leverandør leverer eller påtager sig at levere digitalt indhold til en forbruger, og hvor forbrugeren til gengæld betaler en pris eller aktivt leverer en anden modydelse end penge i form af personlige oplysninger eller andre data. Direktivet foreslås også at finde anvendelse på varer, der fungerer som et varigt medium for digitalt indhold, og hvor varen udelukkende bruges som medium for det digitale indhold, f.eks. cd'er og dvd'er.

Digitalt indhold, der indgår som en integreret del af en vare, og hvor det digitale indholds funktion er underordnet i forhold til varens primære funktion, foreslås ikke omfattet af direktivet.

Digitalt indhold defineres i forslaget som data, som fremstilles og leveres i digital form, f.eks. video, lyd, applikationer, digitale spil og øvrig software. Dette svarer til definitionen af digitalt indhold i forbrugerrettighedsdirektivet (direktiv 2011/83/EU). Herudover omfatter den foreslåede definition af digitalt indhold tjenester, der muliggør fremstilling, behandling eller opbevaring af data i digital form, såfremt det pågældende data er leveret af forbrugeren, og tjenester, der muliggør deling af og interaktion med data i digital form, som leveres af andre brugere af tjenesten. Det fremgår af direktivforslagets præambelbetragtning nr. 11, at denne brede definition af digitalt indhold skal tilgodese fremtidssikringen af begrebet

”digitalt indhold” og sikre, at leverandører af forskellige kategorier af digitalt indhold har lige vilkår.

Forslaget finder anvendelse for både fjernsalgsaftaler og aftaler indgået med begge parter samtidig fysiske tilstedeværelse.

For så vidt angår den foreslåede regel om betaling med personlige oplysninger og data fremgår det af forslaget, at direktivet alene finder anvendelse på sådanne aftaler i det omfang, forbrugeren skal levere personoplysninger, som ligger ud over, hvad der er strengt nødvendige at behandle for at kunne opfylde aftalen eller juridiske krav. Anvendelsen af direktivet skal efter forslaget ske i overensstemmelse med de gældende regler om beskyttelse af personoplysninger.

En række nærmere angivne områder er undtaget fra direktivforslagets anvendelsesområde, bl.a. elektroniske kommunikationstjenester, sundhedsydelser, spiltjenester og finansielle tjenesteydelser.

2.3. Aftalemæssighed (mangler ved det digitale indhold)

Kommissionens forslag indeholder bestemmelser om, hvad der skal til, for at det digitale indhold er i overensstemmelse med aftalen, dvs. hvilke krav det digitale indhold skal leve op til for at være mangelfrit. De pågældende bestemmelser er i forslaget tilpasset digitalt indholds særlige karakter.

Kommissionens forslag indeholder dels en række *subjektive kriterier* for mangelsbedømmelsen, der bygger på parternes aftale og andre tilkendegivelser i forbindelse med aftaleindgåelsen. Det digitale indhold foreslås således at skulle have samme mængde, kvalitet, varighed og version, samt besidde den funktionalitet og interoperabilitet mv., som er beskrevet i aftalen, herunder i information fra sælger før aftaleindgåelsen, som udgør en integreret del af aftalen. Herudover skal det digitale indhold være egnet til forbrugeren specifikke formål, såfremt forbrugeren har gjort sælger bekendt med dette på tidspunktet for aftalens indgåelse, og som sælger har accepteret. Endelig skal det digitale indhold leveres sammen med eventuel vejledning og kundeservice som beskrevet i aftalen, og det digitale indhold skal opdateres i overensstemmelse med aftalen.

Såfremt parternes aftale ikke på en klar måde indeholder krav til det digitale indhold som nævnt ovenfor, foreslås det, at der bruges et *objektivt kriterium*, hvorefter det digitale indhold skal være egnet til de formål, som lig-

nende digitalt indhold normalt bruges til. I vurderingen skal det bl.a. tages i betragtning, om det er penge eller personoplysninger, der er modydelsen til det digitale indhold, og om der findes relevante internationale tekniske standarder.

Det foreslås endvidere, at det digitale indhold skal leveres straks efter aftaleindgåelsen, medmindre parterne har aftalt andet.

Hvis det digitale indhold skal leveres over en vis periode, skal det være i overensstemmelse med aftalen i hele denne periode.

Direktivforslaget indeholder endvidere en regel om, at leverandøren i visse situationer er ansvarlig for mangler, der skyldes, at det digitale indhold er forkert installeret i forbrugers digitale miljø, dvs. hardware og netværksforbindelser, der er under forbrugers kontrol.

Det foreslås endvidere, at det digitale indhold skal leveres frit for tredjemandes rettigheder, herunder på grundlag af intellektuelle ejendomsrettigheder, således at indholdet kan bruges i overensstemmelse med aftalen.

Leverandøren har efter forslaget bevisbyrden for, at det digitale indhold er i overensstemmelse med aftalen, medmindre leverandøren kan påvise, at forbrugers digitale miljø ikke er kompatibelt med interoperabilitetskravet og øvrige tekniske krav vedrørende det digitale indhold, og leverandøren har oplyst forbrugeren om disse tekniske krav inden aftaleindgåelsen.

2.4. Forbrugers misligholdelsesbeføjelser

2.4.1. Det foreslås, at leverandøren er ansvarlig for fejl i leveringen af det digitale indhold, manglende overensstemmelse på leveringstidspunktet og, hvis det digitale indhold ifølge aftalen skal leveres over en vis periode, manglende overensstemmelse i hele den pågældende periode.

Kommissionens forslag indeholder endvidere nærmere regler om forbrugers beføjelser, hvis det digitale indhold lider af en mangel. Beføjelserne består af afhjælpning, forholdsmæssigt afslag og ophævelse af aftalen.

2.4.2. Såfremt leverandøren ikke leverer det digitale indhold til forbrugeren eller en af forbrugeren udpeget tredjepart i overensstemmelse med aftalen, foreslås det, at forbrugeren er berettiget til at hæve aftalen.

2.4.3. Hvis det digitale indhold er mangelfuldt, foreslås det, at forbrugeren har ret til uden omkostninger at få indholdet bragt i overensstemmelse med aftalen, medmindre dette er umuligt, uforholdsmæssigt eller ulovligt. I vurderingen heraf skal der lægges vægt på, om leverandørens omkostninger hertil vil være urimelige set i forhold til værdien af det digitale indhold og manglens betydning for indholdets formål.

Det foreslås, at leverandøren skal bringe det digitale indhold i overensstemmelse med aftalen inden for en rimelig frist fra det tidspunkt, hvor forbrugeren orienterede leverandøren om manglen, og uden væsentlig ulempe for forbrugeren.

2.4.4. Forbrugeren foreslås endvidere berettiget til enten et forholdsmæssigt afslag i prisen (såfremt det digitale indhold leveres mod betaling af en pris) eller til at ophæve aftalen, 1) hvis det er umuligt, uforholdsmæssigt eller ulovligt at afhjælpe manglen, 2) hvis leverandøren ikke foretager afhjælpningen inden for en rimelig frist, 3) hvis afhjælpning af manglen medfører væsentlig ulempe for forbrugeren, eller 4) hvis leverandøren har tilkendegivet, eller det tydeligt fremgår af omstændighederne, at leverandøren ikke vil bringe det digitale indhold i overensstemmelse med aftalen.

Det foreslås dog, at forbrugeren kun kan ophæve aftalen, hvis manglen hæmmer det digitale indholds funktionalitet, interoperabilitet og øvrige hovedfunktioner, herunder tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed.

Ved ophævelse af aftalen skal parternes ydelser gå tilbage senest 14 dage efter, at leverandøren har modtaget meddelelse om, at forbrugeren vil ophæve aftalen. Såfremt forbrugeren har betalt med en modydelse, der ikke er penge, f.eks. data, skal leverandøren træffe alle de nødvendige forholdsregler for at afholde sig fra at bruge modydelsen. Endvidere skal leverandøren forsyne forbrugeren med de tekniske midler til at downloade alt det indhold, som forbrugeren har leveret, og øvrige data, som er skabt eller genereret gennem forbrugers brug af det digitale indhold, i det omfang disse data er blevet lagret af leverandøren.

Hvis det digitale indhold ikke er leveret på et varigt medium, må forbrugeren ikke bruge det digitale indhold eller gøre det digitale indhold tilgængeligt for tredjeparter. Hvis det digitale indhold er leveret på et varigt medium, skal forbrugeren på leverandørens anmodning tilbagelevere dette og slette brugbare kopier af det digitale indhold og på anden vis afholde sig fra at bruge det og fra at stille det til rådighed for tredjeparter.

Endelig foreslås der fastsat særlige regler om ophævelse i den situation, hvor det digitale indhold er leveret over en vis periode.

2.4.5. Forslaget indeholder en regel om forbrugerens ret til erstatning for økonomisk skade på forbrugerens digitale miljø, som skyldes mangler ved det digitale indhold. Erstatningen skal så vidt som muligt stille forbrugeren, som hvis det digitale indhold havde været i overensstemmelse med aftalen, dvs. såkaldt positiv opfyldelsesinteresse. Der foreslås ikke fastsat en bestemt periode, i løbet af hvilken leverandøren kan holdes erstatningsansvarlig. De nærmere betingelser for udøvelse af retten til erstatning herunder om forældelse i forhold til krav baseret på mangler ved det digitale indhold foreslås overladt til medlemsstaterne.

Kommissionens forslag indeholder endvidere regler om, hvornår den erhvervsdrivende ved aftaler om levering af digitalt indhold over en vis periode må ændre det digitale indholds funktionalitet, interoperabilitet og øvrige hovedfunktioner.

Ved aftaler om levering af digitalt indhold på ubestemt tid, eller hvis aftalens varighed overstiger 12 måneder, foreslås det, at forbrugeren kan opsige aftalen på ethvert tidspunkt efter de 12 måneder med et varsel på 14 dage. I tilfælde af opsigelse, foreslås der – ligesom for ophævelsessituationen – fastsat nærmere regler for, i hvilket omfang parterne skal afstå fra at benytte modpartens ydelse efter opsigelsen.

2.5. Afsluttende bestemmelser

Kommissionens forslag indeholder regler om, at en leverandør, der bliver ansvarlig over for forbrugeren, kan gøre et krav gældende over for tidligere led i transaktionskæden (såkaldt regres). Det foreslås, at de nærmere betingelser herfor skal afgøres efter national lovgivning.

Det fremgår af Kommissionens forslag, at aftaler, der afviger fra direktivets bestemmelser til skade for forbrugeren, ikke er bindende for denne.

Endelig indeholder direktivforslaget regler om, at medlemsstaterne skal sikre en effektiv håndhævelse af direktivet, samt en række konsekvensændringer af gældende EU-lovgivning, bl.a. af forbrugerkøbsdirektivet (direktiv 1999/44 EF).

3. Europa-Parlamentet

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke udtalelser eller andre tilkendegivelser fra Europa-Parlamentet.

4. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at det overordnede formål med direktivforslaget er at fjerne forbrugerretlige hindringer i onlineverdenen, der skyldes medlemsstaternes forskellige regler på området, og at medlemsstaterne ikke selv i tilstrækkelig grad kan fjerne sådanne barrierer mellem de nationale lovgivninger. Forslagets formål kan derfor ifølge Kommissionen bedre gennemføres på EU-niveau.

Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

5. Gældende dansk ret

5.1. Købeloven

Købeloven indeholder regler om sælgerens og køberens forpligtelser ved køb af formuegoder og om retsvirkningerne ved misligholdelse af disse forpligtelser. Købeloven finder således anvendelse på den del af direktivforslagets anvendelsesområde, der vedrører varer, der fungerer som et varigt medium for digitalt indhold.

Købeloven indeholder særlige regler om forbrugerkøb. Hvis en mangel ved salgsgenstanden viser sig, inden der er gået seks måneder fra leveringstidspunktet, formodes manglen som udgangspunktet at have været til stede på leveringstidspunktet.

Købeloven indeholder endvidere regler om den kvalitet, varen skal have for at stemme overens med aftalen, samt om hvornår varen i øvrigt anses for mangelfuld.

Reglerne om varens overensstemmelse med aftalen, jf. købelovens § 75 a, gennemfører visse regler i forbrugerkøbsdirektivet. Det følger navnlig heraf, at varen skal stemme overens med aftalen og de forventninger, som forbrugeren med rimelighed kan have til varens holdbarhed og øvrige

egenskaber, samt være egnet til køberens særlige formål, hvis sælgeren har bestyrket køberens forventning herom.

Herudover anses varen bl.a. for mangelfuld, 1) hvis den ikke svarer til den betegnelse, hvorunder den er solgt, 2) hvis sælgeren eller et tidligere salgsled har givet urigtige eller vildledende oplysninger på varens indpakning mv., der er beregnet til at komme til almenhedens eller køberens kundskab, 3) hvis sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om forhold, der har haft betydning for køberens bedømmelse af genstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende, eller 4) hvis varen i øvrigt er af anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle være, jf. købelovens § 76.

Såfremt der er en mangel ved varen, giver købeloven forbrugeren valget mellem afhjælpning, omlevering, passende afslag i købesummen, eller – hvis manglen ikke er uvæsentlig – ophævelse af købet. Afhjælpning eller omlevering kan dog ikke kræves, hvis gennemførelse af den valgte beføjelse er umulig eller vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger.

Købeloven indeholder ikke særlige regler om køb af varer, der fungerer som varigt medium for digitalt indhold.

5.2. Aftaleloven

Aftaleloven indeholder regler om aftaleindgåelse på formuerettens område. Endvidere indeholder loven regler om hel eller delvis tilsidesættelse af en aftale, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende (den såkaldte generalklausul).

Herudover indeholder loven en særlig regel om tilsidesættelse af vilkår i forbrugeraftaler, hvor det ville være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed imellem parterne til skade for forbrugeren at gøre vilkåret gældende. Der skal ved bedømmelsen af, om det vil være urimeligt at gøre en aftale gældende, foretages en helhedsvurdering, hvor der kan lægges vægt på enhver omstændighed, der har relation til aftalen og forholdet mellem aftalens parter. Der kan i den forbindelse bl.a. tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder. I forbrugerforhold vil der dog ikke kunne tages hensyn til senere indtrufne omstændigheder til skade for forbrugeren.

Aftaleloven indeholder ikke særlige regler om levering af digitalt indhold.

5.3. Forbrugerftaleloven

Forbrugerftaleloven, der gennemfører forbrugerrettighedsdirektivet i dansk ret, indeholder bl.a. regler, der pålægger den erhvervsdrivende at give forbrugeren en række oplysninger inden aftaleindgåelsen, herunder ved indgåelse af aftaler om levering af digitalt indhold. I forhold til fjernsalgsaftaler drejer det sig bl.a. om oplysninger om varens vigtigste egenskaber, varens eller tjenesteydelsens samlede pris, og betalings- og leveringsvilkår.

Loven indeholder endvidere regler om forbrugers fortrydelsesret ved fjernsalgsaftaler og aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes forretningssted. Ved digitalt indhold leveret på et fysisk medium, finder reglerne om levering af varer anvendelse. Hovedreglen er således en fortrydelsesfrist på 14 dage, der løber fra det tidspunkt, hvor forbrugeren eller den af forbrugeren angivne tredjemand får varen i fysisk besiddelse, jf. lovens § 19, stk. 2, nr. 2. Ved køb af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, løber fristen på 14 dage fra den dag, hvor aftalen indgås, jf. § 19, stk. 2, nr. 3.

Det følger endvidere af forbrugerftalelovens § 28, stk. 1, at forbrugeren kan opsig en aftale om løbende levering af varer eller tjenesteydelser med en måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået fem måneder efter aftalens indgåelse.

6. Lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser

6.1. Det foreliggende direktivforslag må, såfremt det vedtages i sin foreliggende form, forventes at medføre behov for visse ændringer i købeloven, navnlig i relation til købelovens regler om mangelsbedømmelsen og misligholdelsesbeføjelser ved købsaftaler om levering af digitalt indhold på varer, der fungerer som varigt medium. Det bemærkes, at købeloven ikke i dag indeholder særlige regler om købsaftaler om levering af digitalt indhold på varer, der fungerer som varigt medium.

Endvidere må den foreslåede regel om opsigelse af aftaler om løbende levering af digitalt indhold forventes at medføre behov for ændring af forbrugerftalelovens § 28, stk. 1.

Direktivforslaget forventes ikke umiddelbart at nødvendiggøre ændringer i aftaleloven.

6.2. Direktivforslaget vurderes som udgangspunkt ikke at have statsfinansielle konsekvenser. For så vidt angår de samfundsøkonomiske konsekvenser bemærkes det, at Kommissionen i de ledsagende bemærkninger til forslaget har anført, at reglerne vil medføre økonomiske omkostninger for virksomhederne, men at dette vil udligne sig, når reglerne er fuldt harmoniserede. De nærmere samfundsøkonomiske konsekvenser vil blive vurderet, når forslagets endelige udformning og anvendelsesområde kendes.

6.3. En vedtagelse af forslaget vurderes umiddelbart at kunne få betydning for forbrugerbeskyttelsesniveauet i Danmark på området for levering af digitalt indhold.

7. Høring

Direktivforslaget er i perioden fra den 12. januar til den 9. februar 2016 sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Antenne-, satellit- og kabel-tv-branchens fællesorganisation, Autobranchens Handels- og Industriforening, Brancheforum Digitale Medier, Branchen ForbrugerElektronik, Boxer TV ApS, Canal Digital Danmark A/S, Coop amba, Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Dagligvareleverandørerne, Danmarks Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Energi, Dansk Eksportforening, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Organisation af Detailhandelskæder, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Mediers Forum, Danske Medier, Danske Reklamebureauers brancheforening, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Boghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Dong Energy, Energitilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerklagenævnet, Forenede Danske Antenneanlæg, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen for Dansk Internethandel (FDIH), Forlæggerforeningen, Helsebranchens Leverandørforening, HMN Naturgas, Håndværksrådet, IT-branchen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landbrug & Fødevarer,

Magasinpressens udgiverforening, Optikerforeningen, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Sikkerhedsbranchen, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), TDC A/S, Telia Stofa A/S, Telekommunikationsindustrien, Telenor A/S, TV2/Danmark A/S, TV3 A/S, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), og 3 (Hi3G Denmark ApS).

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter principielt initiativer med henblik på at styrke det digitale indre marked ved at fjerne de barrierer, der forhindrer forbrugerne i at anvende digitale tjenester på tværs af grænser, og virksomhederne i at udbyde disse. En højere grad af harmoniserede regler på det kontraktretslige område og generelt på området for forbrugerbeskyttelse vil kunne bidrage til et mere velfungerende digitalt indre marked.

Den foreslåede totalharmonisering af reglerne for levering af digitalt indhold vurderes på det foreliggende grundlag at rejse en række juridiske/tekniske spørgsmål. Visse af de foreslåede bestemmelser giver anledning til fortolkningstvivel, herunder afgrænsningen af forslagets rækkevidde vedrørende varer, der indeholder digitalt indhold, samt reglerne om betaling med personoplysninger. Bl.a. bør de nærmere konsekvenser af, at sidstnævnte type aftaleforhold foreslås reguleret i en køberetlig frem for i en persondataretlig sammenhæng, overvejes nærmere.

Regeringen lægger vægt på, at en EU-retlig regulering af levering af digitalt indhold skaber den rette balance mellem hensynet til forbrugerne og hensynet til de erhvervsdrivende. Endvidere er det afgørende, at reguleringen på en hensigtsmæssig måde tager højde for de særlige karakteristika, der gør sig gældende for digitalt indhold, og som adskiller det fra fysiske varer.

Regeringen vil arbejde for, at tvivlsspørgsmålene vedrørende bl.a. direktivforslagets anvendelsesområde og andre afgrænsningsspørgsmål bliver afklaret, idet en nærmere stillingtagen til forslaget må afvente denne afklaring.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.